

[Nør Christensen]

vi ikke kan stemme for det forslag, som er fremsat af hr. Knud Lind m.fl. Til afslutning vil jeg sige, at vi vover således det ene øje, men jeg understreger over for hr. Knud Lind, at vi giver tilsagn om en nyvurdering, såfremt der viser sig en væsentlig stigning i løbet af et års tid.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal meddele på den radikale gruppes vegne, at vi ikke kan støtte forslaget.

Hvis hensigten og målet med vores bestræbelser var at få de flest mulige af befolkningen kriminaliseret, så var det et godt forslag, men det kan jo ikke være meningen. Det, der skal opnås, er naturligvis, at folk lærer at respektere de regler, der er i samfundet, og som justitsministeren mener også vi, at det, der er det afgørende, er, at folk bliver grebet i butikstyveriet, og at der sker anmeldelse. Det er det virkelig afskrækkende, sådan at det stopper. Det går udmærket nu, og jeg tror, at den rigtige sanktion er en advarsel med understregning af, at det strider mod samfundets regler. Det andet finder jeg helt barokt. Det er jo rettet, der sker ikke nogen afkriminalisering. Det er ikke sådan, at det på nogen måde er blevet legaliseret, at man bare kan gå ind i en butik og løbe med, hvad man har lyst til.

Vi kan ikke på nogen måde støtte det fremsatte forslag.

Wilhelm (VS):

Jeg vil gerne takke justitsministeren for alle de oplysninger, som burde have stået i bemærkningerne til forslaget, om, hvad satsene var før, hvornår de er blevet reguleret, osv., osv. Det kan man ikke umiddelbart se ud fra forslaget, og det er selvfølgelig på en eller anden måde vedkommende, når man tager stilling til rigsadvokatens meddelelse. Det er godt nok, viser det sig, lidt mere end en almindelig dyrtidsregulering, men da vi aldrig har hyldet firepartiregeringens ideer om en 4 pct. regulering, synes vi egentlig, at den regulering, der er foretaget her, er en fornuftig afvigelse, og at det i det hele taget er en fornuftig disposition ikke at rejse sager på de helt bagatelagte overtrædelser.

Vi vil, hvis det engang kommer op, som hr. Hagen Hagensen bebudede, modsætte os, at der bliver ret til privat at registrere folk

for disse ting. Jeg synes egentlig, at det allerede kan siges at være et meget spinkelt grundlag at sætte personer i kriminalregisteret for et butikstyveri, som i princippet kan ligge helt nede på 15 kr., men jeg indser, at hvis man ikke må gøre det første gang, så gør man det slet ikke, og så kan man slet ikke gøre det, og derfor kan vi nok ikke holdbart kritisere den disposition. Det må bero på, hvordan oplysningerne i kriminalregisteret – jeg går ud fra, at det er i efterforskningsregisteret – bliver brugt og administreret.

Vi er selvfølgelig, som det vil kunne forstås, modstandere af det her forslag, og hvis vi skulle få noget konstruktivt ud af det i stedet for fremskridtspartiets forslag, så vil jeg sige, at jeg synes, det er forkert, at landets største politikreds, København, ikke bruger den, om jeg så må sige, laveste advarsel, altså den dér med at kunne give en advarsel på stedet. Den indeholder også, så vidt jeg ved, en optegning i kriminalregisteret. Jeg tror, at det er mere end rigelig sanktion ved førstegangsovertrædelser af § 287 på dette niveau, at folk får en mundtlig advarsel på stedet og i øvrigt får besked om – hvad jeg går ud fra at de gør – at en sådan advarsel bliver registreret. Jeg tror, det er rigeligt, og jeg synes også, at ministerens gennemgang af praksis og af erfaringerne viser, at det er rigeligt de andre steder. Derfor synes jeg, at det ville være et konstruktivt bidrag til personalebesparelsen inden for den københavnske politikreds at tilråde også denne politikreds at bruge den lave kategori af advarsler for overtrædelser på under 150 kr.

Knud Lind (FP):

Butikstyverier har optaget befolkningen meget. Hovedsynspunktet må stadig være: »Du må ikke stjæle«. Jeg mener ikke, at man på et enkelt område skal særskille simpelt tyveri – det er jo det, det er – for har man først givet los, hvad sker der så? Ja, så kunne man lige så godt sige, at brugstyveri, villatyper osv. kun bør give en mundtlig eller en skriftlig advarsel. Det er jo reelt den bane, man kommer ind på. Der er i venstreorienterede kredse en bevidst tendens til at nedbryde den personlige ejendomsret. Det gør ikke noget, at man besætter andre folks huse. Det